

[Jensen (Aale).]

Jord dernede. — Jeg anbefaler at stemme imod Ændringsforslaget.

Jeppesen (Drusebjerg): Naar den ærede Ordfører (Hauch) udtalte, at man ved at gennemføre det Ændringsforslag, som er stillet af Venstre, stillede de to Brugsformer lige, kan jeg ikke erkende, at denne Udtalelse er rigtig. Det, der sker ved at gennemføre dette Ændringsforslag, er netop, at man for den Brugsforms Vedkommende, som er indført ved 4. Oktober-Loven, beholder fuld Kontrol med, at den Værdistigning, der sker, ikke inddrages af vedkommende Jordbruger selv; men efter den gamle Husmandslov bliver Forholdet det, at naar man overdrager et Jordstykke til Jordskyldsværdi, og vedkommende Jordbruger derefter ved Salg i det aabne Marked kan sælge det til en anden Mand, giver man denne Brugsform Privatspekulationen i Vold. Jeg forstaar ikke, at man kan kalde det at stille de to Brugsformer lige.

Naar det ærede Medlem overfor os Radikale udtalte, at vi stillede os paa Socialdemokratiets Side ved at forsøge paa ad denne Vej at socialisere Jorden, vil jeg sige til den ærede Ordfører, at vor Stilling i dette Forhold som i saa mange andre er at staa Vagt om det, som vi sammen med Venstre har været med til at gennemføre. Det er ikke første Gang, Venstre er løbet fra sine gode gamle Standpunkter. Dette er desværre ved at blive Regelen. Det Standpunkt, vi sammen tog i 1919, løber Venstre nu fra ved det, der her foreslaas. Hvis Venstre vil vedstaa, hvad vi vedtog den Gang, kan man stadig mødes paa den fælles Linie. Det er altsaa ikke os, der er sket en Forandring med, men det er Partiet Venstre, der paa dette som paa saa mange andre Omraader har nemmet konservativ Tankegang og Væsen og nu ogsaa stiller sig ved de Konservatives Side i dette vigtige Forhold. Det er det, der er sket i denne Sag, og det skal ikke lykkes det ærede Medlem at tilsløre, at det forholder sig saaledes.

Landbrugsministeren (Bording): Det forekommer mig, at den ærede Ordfører (Hauch) ved sine Udtalelser før afgav et udmærket Bevis for, at han ikke alene har faaet „frit Valg“ paa Hjernen, men ogsaa

har faaet en Lighed paa Hjernen, som ikke er til Stede. Det er klart for enhver, at to Principper, der er saa vidt forskellige som de to, der her er Tale om, aldrig nogen Sinde kan blive nøjagtig lige. Efter det ene Princip betales en fast Pris ved Overtagelsen, en Pris, som bliver fastsat, og som skal forrentes i Fremtiden. Efter det andet Princip skal man forrente en Sum, der bliver ændret hvert 3die eller 5te Aar. Det er noget, der aldrig kan blive til Lighed. Derfor tror jeg, man tør sige, at har nogen nogen Sinde haft en forkert Indstilling overfor et Problem, saa er det det ærede Medlem her.

Jeg kan dog ikke tænke mig, det er Meningen, at man nu ved anden Behandling skal ind i en stor politisk Debat om Hovedprincipperne i de forskellige Jordlove. Det vil der antagelig blive rig Løjlighed til senere. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat. Jeg vil kun sige, at jeg havde det Indtryk, at det ærede Medlem, som efterhaanden er blevet en mægtig Mand her i Salen saavel som andre Steder, er ved at tro, at han kan blive en hel Mussolini. Men naar han nu tror, det er muligt for ham fuldkommen at diktere de andre Partier sin Opfattelse angaaende Jordlovgivningen, maa det ærede Medlem alligevel efterhaanden se at komme til den Erkendelse, at saa vidt strækker det ærede Medlems Magt sig ikke. Kan man ikke blive enig om en Ordning i Fremtiden derved, at begge Parter bøjer sig mod hinanden, maa man fortsætte efter de gældende Linier; det ærede Medlem kan ikke vente, at vi skal give Afkald paa det, vi ønsker ændret i Loven, og give blankt op for det ærede Medlems Ønsker. Bliver man ikke enig, maa man enten fortsætte efter de gamle Linier eller fremdeles tage det Ansvar, som man har paadraget sig ved at stryge de 3—4 Millioner paa Finansloven, hvorved al Udstykning efterhaanden standser.

Jeg fik intet Svar paa mit Spørgsmaal til det ærede Medlem: Hvad er Meningen med det, der gives Udtryk for i Ændringsforslaget, at for at faa de 3,5 Millioner til Opkøb maa Jordlovsudvalget rette sig efter en Haandfæstning om, at man i Fremtiden, selv om man anser det for fuldt forsvarligt at give en Pris, der ligger noget over